

Mál nr. 60/2016**M og
vátryggingafélagið V vegna slysatryggingar ökumanns bifreiðarinnar X.****Ágreiningur um fjárhæð sjúkrakostnaðar skv. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993.****Gögn.**

Málskot, móttekið 1.3.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 16.3.2016 ásamt tölvupósti V til nafngreinds tannlæknis dags. 29. maí 2015.

Bréf lögmanns M dags. 18. mars 2016.

Málsatvik.

M slasaðist í umferðarslysi 3. nóvember 2014 og hlaut meðal annars áverka á tönnum. Í málinu liggja fyrir reikningar vegna kostnaðar M hjá tannlækni í kjölfar atviksins og þeirra tannáverka sem urðu. M telur að V eigi að greiða alla framlagða reikninga vegna umræddra tannáverka í ljósi þess að hún eigi að fá tjón sitt að fullu bætt skv. 1. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Í því felist að skipta hafi þurft út tannbrú, sem hún hafi haft fyrir slysið. Það hafi verið eðlilegur og nauðsynlegur kostnaður í skilningi umrædds ákvæðis og ástand tanna hennar fyrir slysið hafi verið gott skv. upplýsingum í læknisvottorði dags. 23. nóvember 2014. M vísar auk þessa til þess að tilvísun til vátryggingarskilmála í álitinu því sem V hafi aflað hjá tannlækni eigi ekki við þar sem um skaðabætur sé að ræða. V telur að það eigi einungis að greiða reikninga sem M hefur lagt fram vegna tannskaða að hluta þar sem ástand tannbrúar hafi verið slæmt áður en slysið varð og megi finna upplýsingar um það bæði í læknisvottorði dags. 3. desember 2015 og í álitgerð sem V hafi aflað frá tannlækni dags. 30. maí 2015. V telur að ef reikningar verði greiddir að fullu þá sé M að hagnast á tjónsatvikinu og sé það ekki í samræmi við markmið skaðabótalaga um fullar bætur fyrir fjártjón. Einnig telur V að þrátt fyrir tilvísun til vátryggingarskilmála í álitgerð tannlæknis vegna málsins verði ekki litið fram á efnislegri niðurstöðu hans um að ástand tanna M hafi verið slæmt fyrir þann áverka sem hún fékk í slysinu. V telur því að því beri ekki að greiða nema helming af tilgreindum reikningum sem M hefur lagt fram vegna tannáverka.

Álit.

Í málinu er ekki ágreiningur um bótaskyldu V úr slysatryggingu ökumanns vegna slyss M hinn 3. nóvember 2014 heldur einungis um fjárhæð bóta fyrir sjúkrakostnað skv. 1. gr. skaðabótalaga. Í gögnum málsins kemur fram að sá kostnaður sem M hefur krafist V um skv. 1. gr. skaðabótalaga er til kominn vegna tannviðgerða. Í læknisvottorðum meðferðarlæknis kemur fram skýring á umfangi og eðli þeirra viðgerða. Í álitgerð þess tannlæknis sem V leitar til er hins vegar lagt mat á umfang viðgerðanna út frá forsendum vátryggingarskilmála sem gilda ekki um 1. gr. skaðabótalaga. Ekki verður annað séð en að læknisfræðilegt mat hafi verið lagt á það hvernig best væri að haga tannviðgerðum M og verður ekki annað séð en að þær hafi lotið að því að gera M eins setta og áður en hún hlaut tannáverka í umræddu slysi. Verður sá kostnaður sem af slíkum viðgerðum stafar því allur talinn til sjúkrakostnaðar skv. 1. gr. skaðabótalaga m.v. þau gögn sem fyrir liggja.

Niðurstaða.

M á rétt til greiðslu sjúkrakostnaðar skv. framlögðum reikningum úr slysatryggingu ökumanns.

Reykjavík, 19. apríl 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.